

ærede Taler yttrede angaaende Børgbeholdelsen, da skal jeg tillade mig at citere D. L. 3—17—2 sidste Punctum. Efter at det først er bestemt, hvorledes Slægtskabet fortrinlig skal komme i Betragtning, med Hensyn til Beskikkelse af en Børg, hedder det: „men er det venteligt, at nogen født Børg skulde ilde værge eller er uvederhæftig, eller ingen født Børg er til, da sætter Øvrigheden med Øverformynderens Samtykke, hvor de ere forordnede, den til Børg, som de sikkrest Børnægodsset kunne betro, saasom de agte selv at svare til“, og det er altsaa en yderligere Betyggelse.

Saavidt jeg erindrer, er det ogsaa et andet Sted bestemt, at jordløse Huusmænd ikke kunne være Børg; jeg kan ikke i dette Øieblik paa-vise Stedet, hvor det findes, men saavidt jeg erindrer, kunne de dog ubetinget castreres, uagtet de ere vederhæftige. Med Hensyn til Landet i det Mindste er jo iøvrigt Øvrighedspersonen eller Retsbetjenten, som her er nævnt, og Øverformynderen i Reglen forenet i een Person, og naar den sidste ærede Taler mener, at disse Personer ikke ville tage det saa nøie med Børges beskikkelsen, saa er det jo det Samme som at besvære dem for, at de ikke varetage en dem paahvilende Pligt, thi det er deres Pligt at tage dette nøie. Men ere de sløve i Opfyldelsen af denne Pligt, saa kunne de ogsaa være det, naar de selv faae Pengene, thi kunne de være sløve i een Retning, kunne de ogsaa være det i en anden.

Justitsministeren: Jeg har allerede ved Sagens foregaaende Behandling udtalt, at jeg for mit Bedkommende helst seer, at Loven bringes tilbage til det Indhold, den havde, da den blev forelagt Landstinget, nemlig saaledes, at den kommer til at angaa Capitaler paa indtil 200 Rd. Foraauidt der af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgfreds (Hasselbalch) er udtalt Frygt for, at det ikke skulde blive paaseet, at Børgen er vederhæftig, idet han nemlig mener, at man vil tage til Takke med den negative Egenkab, at han ikke er uvederhæftig, da maa jeg dog bemærke, at det er en almindelig Regel i Lovgivning, at Enhver, der tager Noget under sit Børgemaal, skal have ligesaameget at hæfte

ved som han tager under Børgemaal. Det er en Bestemmelse, som vel ikke altid strengt kan overholdes, det maa berøe paa Omstændighederne, men med Hensyn til saa smaa Capitaler som dem, hvorom der her er Spørgsmaal, vil denne Regel dog blive taget til Følge, naar der er Betænkelighed med Hensyn til de personlige Egenheder. Hvor der er Spørgsmaal om meget store Capitaler er det en ganske anden Sag, thi der kommer Capitalen jo ind under Øverformynderen, hvor Besværelsen af de Umyndiges Midler har en ganske anden Charakter.

Ørbforen: Ja, jeg kan ikke Andet end være enig med dem, som mene, at der ikke vil kunne søges nogen synderlig Betyggelse i en Indskjærpelse til Øvrighederne om Forstigtighed i Valget af Børgen. Det at være Børg, er en Byrde, som det paaligger den nærmeste mandlige Slægtning at overtage, og som det ogsaa er rimeligt, at han bærer. Manges Mand vilde føle sig fornærmet ved at blive stød tilside fra et Børgemaal, som han efter sit Slægtskabsforhold var nærmest til og ogsaa villig til at overtage. Naar Loven siger, at Børgen skal være vederhæftig, saa troer jeg ikke, man kan gjøre anden Fordring, end at der ikke er Andet bekendt om ham, end at han kan svare Hver Sit; kan han det, saa kan man ikke styde ham tilside. Det er en Slægtskabs-Rettighed, som hjemles i Loven, og som ikke bør tilside sættes, uden hvor særdeles væsentlige Grunde tale derfor. At der skulde være nogen almindelig Bestemmelse om, at jordløse Huusmænd ikke kunne vælges til Børg, det veed jeg ikke; den kan ikke være givet i den Almindelighed, da den jordløse Huusmand jo gjerne kan være en meget formuende Mand. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Müllens) meente, at jeg skulde have gjort mig skyldig i Modsigelse ved at sige, at det var en Skjønssag, om man skulde sætte 100 Rd. eller 200 Rd. og dog erklære det usforsvarligt at betro Børgen 200 Rd.; det er mit Skjøn, at det vilde være usforsvarligt, og deri finder jeg ingen Modsigelse. Heller ikke er der nogen Modsigelse i, at man tiltraader dem, der ere